

Vriendenkring Noordzee-Aquarium Oostende

V.Z.W.

(volwaardig afgekort V.N.A.O.-v.z.w.)

(Bestemming)

Driemaandelijks tijdschrift - 3de trimester 2006 - nr. 65
Afgiftekantoor Oostende 1

Visserskaai Oostende ± 1950

In dit nummer :

- Leven in de diepzee • De Noordzee, blik op de toekomst • André Capart •
- Pioniers naar tropische wateren • De Belgica • Nieuw boek 50 jaar IJslandvaart •
- Opnieuw naar de Zuidpool • Reisverhaal door Belpaeme Daniël •
- Brieven aan een jonge journalist • Ter zee of niet ter zee • Carla Kesteloo

INLICHTINGEN

De Vriendenkring van het Noordzee-Aquarium Oostende werd gesticht op 1 juli 1990 als feitelijke vereniging. Op 24 februari 1997 werd de feitelijke vereniging omgevormd tot een vereniging zonder winstoogmerk volgens de wet van 27 juni 1921. De statuten verschenen in het Belgische Staatsblad op 24 april 1997 in de bijlage onder het nummer 5954 blz. 3308 en 3309. Deze statuten werden gewijzigd en gecoördineerd op 6 december 2004 als gevolg van de nieuwe V&S-wet van 2 mei 2002. De vereniging staat wettelijk bekend met het ondernemingsnummer 0460.438.808 met zetel Aquariumgebouw, Visserskaai 8400 Oostende

De vereniging: "V.N.A.O.-V.Z.W." heeft volgens art. 3 van de statuten als doel:

1. Een beweging op gang brengen ten gunste van het Stedelijk Noordzeeaquarium Oostende en alles te doen wat van aard is om de publieke belangstelling ervoor te stimuleren.
2. Bij te dragen tot het verrijken van het patrimonium van het Stedelijk Noordzeeaquarium Oostende.
3. Voor haar leden natuur- en milieu-educatieve programma's uitwerken in verband met de fauna en de flora van de zee.
4. Het bevorderen van de maritieme cultuur.
5. Het beschermen van het milieu op zee en in de kustgebieden en het beschermen en benutten van natuurlijk en architecturaal erfgoed in Belgische zeegebieden.
6. In samenwerking met de visserij wetenschappelijke waarnemingen doen in verband met de fauna en de flora van de zee.
7. Meewerken aan duurzame ontwikkeling van de kustgebieden met visserij.

V.N.A.O.-V.Z.W. is lid van:

De Federatie der Vrienden van de Musea van België

De Cultuurraad en de Milieuraad van Oostende

De VZW Visserijfeesten van Oostende

De leden ontvangen het driemaandelijks tijdschrift en genieten, mits voorlegging van de lidkaart, gratis toegang tot het Aquarium en ook de andere stedelijke musea van Oostende. Dit wordt toegestaan door het Oostendse Stadsbestuur.

U kunt lid worden door een jaarlidgeld van **7** euro over te schrijven op rekening 280-0706209-86 van V.N.A.O. – V.Z.W. Visserskaai Oostende

Een extra bijdrage van steunende leden is van harte welkom.

Een reeks adverteerders schenken onze vereniging hun vertrouwen en steunen aldus de werking. We danken ze van harte en bevelen ze allemaal warm aan.

Het Noordzeeaquarium op de Visserskaai te Oostende is gans het jaar geopend op alle weekends en dagelijks van 1 april tot 30 september van 10 tot 12 en van 14 tot 18 uur

Op aanvraag voor groepen en scholen zijn er rondleidingen met gratis gids.

Aanvraag kan telefonisch op nr. 059 500876 of per e-mail: noordzeeaquarium@skynet.be

Verdere info op de website: <http://users.skynet.be/noordzee.aquarium>

LEVEN IN DE DIEPZEE

BIJNA NIET MEER TE REDDEN

De tijd om het leven in de diepzee te redden is bijna op. Als we de oceanen en zeeën zo fel blijven bevissen en vervuilen, is er binnenkort geen weg meer terug om de toestand te herstellen. De Verenigde Naties luiden de noodklok

“We hebben lang gedacht dat de rijkdom van de diepzee onuitputtelijk was,” zegt Achim Steiner, directeur van het VN-Milieuprogramma.

“We moeten dringend zones afbakenen waar elke invloed van de mens verboden is.”

De cijfers die het Verenigde Naties – Milieuprogramma presenteerde zijn alarmerend. Vorig jaar werd maar liefst 80 miljoen ton vis uit de oceanen gehaald. 100.000 haaien werden er gevangen en vervolgens op beestachtige manier van hun vinnen ontdaan.

250.000 schildpadden raakten verstrikt in visnetten en lange-vaak illegaal geplaatste-vislijnen. Hetzelfde lot moesten 300.000 zeevogels ondergaan, waaronder 100.000 albatrossen. 21 albatrossoorten zijn op die manier met uitsterven bedreigd.

De VN schiet vooral met scherp op de visindustrie.

“De industriële visvangst heeft ervoor gezorgd dat het tonijn-, kabeljauw- en zwaardvisbestand in tien jaar tijd met 90% gedaald is”, zegt Steiner.

Grote schepen met gigantische netten veranderen de bodem van de oceanen in één grote woestijn en dat allemaal uit winstbejag. Elk jaar wordt voor 10 miljard dollar aan vis illegaal gevangen. Mensen gaan veel te vaak vissen zonder te weten welk drama ze aanrichten.

Per km² oceaan drijven 18.400 stukken plastic rond. Per halve kilogram plankton ligt er drie kilogram vuilnis. In de wereldwijde oceanen liggen liefst 46 miljard stukken vuilnis, elke dag komen er 8 miljoen bij.

De Noordzee, blik op de toekomst.

De zee spreekt tot onze verbeelding. Beelden van rust tot storm, van aantrekkingskracht en bedreiging liggen gegrift in ons collectief geheugen. Sinds eeuwen trachten de kustbewoners zich te beschermen tegen stormvloed door het bouwen van dijken en bovendien trekt de Noordzee jaarlijks drommen mensen aan. De zee wordt met veel aandacht gevolgd door de media en publieke opinie. Mogelijke verstoringen van de 'horizon', bijvoorbeeld door windturbineparken, zijn maatschappelijk gevoelige thema's die een grote groep van mensen aanspreken.

De Noordzee is van oudsher een belangrijke bron van inkomsten. De visserij en het maritieme transport hebben een lange traditie. Al eeuwen is 'het kanaal' één van de drukst bevaren routes ter wereld en vandaag zijn de kusthavens Oostende en Zeebrugge belangrijke poorten voor de Vlaamse, exportgerichte, economie. Het toerisme kende de voorbije eeuw een enorme groei en vastgoed met zicht op zee zit in de lift. Een nieuwe sector is de zandwinning en recenter zijn de offshore energieproductie en aquacultuur aan de orde. Zo worden meer en meer claims op de Noordzee geplaatst. Maar de Noordzee is een gevoelig ecosysteem. Het verzoenen van de natuurwaarden met de vele activiteiten en aanspraken op de zee is een moeilijke, maar ontzettend belangrijke uitdaging voor het Noordzeebeleid.

Deze uitdagingen maken dat de bevoegde federale minister voor de Noordzee werkt aan een visie op een leefbare toekomst voor de Noordzee. Sleutelwoord in deze visie is "duurzaam be-

heer". Doelstelling is het uitwerken van een duurzaam masterplan voor de Noordzee.

Het opbouwen van een politiek en een maatschappelijk draagvlak rond het project van de Noordzee is daarom een cruciaal gegeven. Dit zal goed moeten gevoed worden door degelijke informatie, sensibilisatie en het betrekken van de bevolking en van alle betrokken sectoren en besturen. Naast communicatie en overleg heeft een goed beleid ook nood aan wetenschappelijke gegevens en nieuwe methodieken

Het GAUFRE-project is daar een voorbeeld van. Het project in het kader van het Federaal Wetenschapsbeleid richtte zich vooral op de ontwikkeling van een ruimtelijke planningsmethodologie, geënt op de specifieke karakteristieken van de zee. De unieke, driedimensionale en dynamische ruimte die de zee is, maakt immers dat planning op zee in grote mate verschillend is van planning op land.

De komende jaren is er voldoende ruimte op de Noordzee beschikbaar als er zorgvuldig gebruik van wordt gemaakt. De Noordzee kan zijn belangrijke rol voor de Belgische economie blijven vervullen en sinds een aantal jaar worden gebieden met bijzondere natuurwaarden beschermd.

Van belang is dat er degelijke instrumenten beschikbaar zijn om toekomstige ontwikkelingen op de Noordzee in goede banen te leiden. Het komt er op aan om verschillende activiteiten op de Noordzee goed naast- of in combinatie met-elkaar te laten ontwikkelen.

De verschillende activiteiten op zee, zoals scheepvaart, visserij, recreatie, zandwinning, windturbineparken,...stellen elk andere eisen aan de omgeving waardoor sommige gebieden meer geschikt zijn voor bepaalde activiteiten dan andere gebieden. In de toekomst moeten we aangeven hoe initiatieven en vergunningsaanvragen op de Noordzee worden beoordeeld en op elkaar worden afgestemd. Bij de beoordeling zal ondermeer moeten gekeken worden naar het effect op het ecosysteem, nut en noodzaak van de activiteit en naar efficiënt ruimte- en tijdsgebruik.

Dr. Rik Houthaeve

Afdelingshoofd ruimtelijke planning ,WES

In "West-Vlaanderen werkt" 1ste trim. 2006.

André Capart
[foto archief KBIN]

WIE WAS ANDRE CAPART (1914-1991) ???

Op 12 juni 1967 moesten de Ibisjongens in hun beste marine-uniform de erehaag vormen voor prinses Paola die te Oostende inscheeptte aan boord van een staatspakketboot. Een Ibisleerling moest de prinses een bloementuil aanbieden. Ik was toen schoolhoofd van het Koninklijk Werk IBIS en maakte dat evenement van dichtbij mee. Ik herinner me

dat prinses Paola gekleed was in een sinaasappelkleurig tailleur en een ditokleurig potshoedje op het hoofd had.

De inscheeping van de prinses voor een tocht op zee had te maken met de actie "Boodschap in zee", een wereldoperatie tegen de verontreiniging van de zee. De prinses zou in zee als eerste een drijvende fles over boord werpen met daarin een meertalige boodschap voor de bescherming van het zeemilieu. Ik herinner me nog vaag dat het vrouwenmagazine, "Het Rijk der Vrouw" die actie organiseerde en de steun had van een zekere Capart, directeur van het museum voor natuurwetenschappen. Misschien kwam het idee voor die actie van die directeur maar dat weet ik niet precies.

Veel later in de jaren tachtig had ik regelmatig contacten met het Visserijmuseum te Oostduinkerke. Daar leerde ik Marcel Vermoote kennen een gewezen zeeman die nu met hart en ziel nog werkzaam was in het museum en er met veel kennis van zaken er ook gids speelde. Marcel was kapitein geweest van het vissersschip "Croix du Sud", dat vanuit ANGO-ANGO op de Congostroom ter visvangst voer voor de rederij Pemarco.

Tijdens mijn legerdienst in 1956 mocht ik als jong reserve-officier-tje van de Zeemacht een reis meemaken aan boord van de TNA Kamina, een militair troepentransportschip van de Zeemacht dat regelmatig para-commando's voor hun verdere opleiding naar Congo bracht. Tijdens die reis die een viertal maanden duurde

1956 TNA Kamina te Ango

werd er ook aangelegd te Ango-Ango op de Congostroom. Ango was geen haven zoals Boma of Matadi maar bestond eerder uit een steiger waar enkele schepen konden aanleggen. De Kamina moest daar enkele oude kanonnen laden van de "Force Publique" en terug naar België brengen. Ik had toen te Ango opgemerkt

dat er ook een Belgisch vissersschip aan dezelfde steiger lag en dat er aan wal een soort fabriekje was dat naar het scheen ijs produceerde. Meer wist ik er toen niet over.

Af en toe vertelde Marcel me wat over zijn wedervaren in Congo en zo vernam ik ook dat hij veel respect had voor professor Capart die aan de basis was van het ontstaan van de Belgische visserij in Congo. Marcel had Capart min of meer tot vriend en in 1989 kwam die prof op bezoek naar het Visserijmuseum. Ik was er toevallig bij maar ik herinner me er niet veel van, tenzij ik een boekje kreeg, A4-formaat, een 20 tal pagina's, recto gedrukt. En in het Frans geschreven met als titel:

Le Prochain Déluge

Ou le dernier chapitre de L'Homme et les Déluges

Par A. et D. Capart 1986

André Capart schreef zelf in potlood op de kaft:

“Ni pessimiste, ni optimiste, mais realiste

Bien amicalement A. Capart (zijn handtekening)

Omdat het boekje die ‘dédicace’ of opdracht droeg heb ik het als een relikwie bewaard.

Na het boekje gelezen te hebben begreep ik al gauw dat A. Capart iemand was die de wereld rond gereisd was en op oceanografisch gebied allerlei onderzoeken had gedaan, want hij had het in dit boekje over de opwarming van de aarde, het smelten van de poolkappen en de gevolgen daarvan, over fossiele brandstoffen, het CO₂-gehalte in de atmosfeer, de verandering van zeestromingen en de waarschuwing voor een komende zondvloed die de mens zelf zou veroorzaken.

Gaandeweg zonder er zelf naar te zoeken had ik al veel over de Congovisserij vernomen zonder er zelf dieper op in te gaan. Voorheen was daar ook geen tijd voor want de taak op de IBISschool vergde al de aandacht van ‘s morgens tot ‘s avonds en IBIS was min of meer een gesloten gemeenschap en voor contact met de buitenwereld was niet veel meer over.

Met in de archieven te snuisteren van de IBIS had ik in 1980 gevonden dat IBIS in het jaar 1909 een Ibisexpeditie naar Congo stuurde voor visserij op het Moêromeer. Over deze expeditie heb

ik dan een hoofdstukje geschreven in mijn boek ‘De IBISSTORY’ uitgegeven in eigen beheer ter gelegenheid van het 75 jarig bestaan van de IBISschool.

Een paar jaar terug kocht ik de eerste versie van het boek

O.320 - Foto E. Michaël
3 juli 1948

“Pioniers naar tropische wateren” door Roland Duyck, zoon van Raymond Duyck, gewezen kapitein van één van de schepen van Pemarco. Daarin wordt een expeditie beschreven van de O.320 Noordende III die een jaar duurde en onder leiding was van wetenschapper A. Capart.

In dit boek staat te lezen:

Als resultaat van Professor Capart's jarenlange wetenschappelijke reis langs Afrika's Zuid-Westelijke kust (van 3 juli 1948 tot 2 juli 1949) aan boord van de, voor dit doel speciaal uitgeruste stalen motortreiler, de Noordende III, van de rederij N.V. Noordende werd in januari 1951 de “Société Pêches Maritimes du Congo”, opgericht met het inzicht vissersvaartuigen uit te rusten, de zeevisserij te bedrijven en de handel en verwerking der vangsten te ondernemen.

Het was nu maar al te duidelijk voor me dat A. Capart de eerste de beste niet was.

In ons tijdschrift nr 64 schreef vorig trimester Roger Jansoone een artikel over het smelten van de poolkappen en Jansoone verwijst in zijn artikel naar recente studies van wetenschappers over het aanvreten van de ijskust op Groenland.

Twintig jaar terug had ik daarover al iets gelezen in het boekje-relikwie dat ik persoonlijk kreeg van Capart.

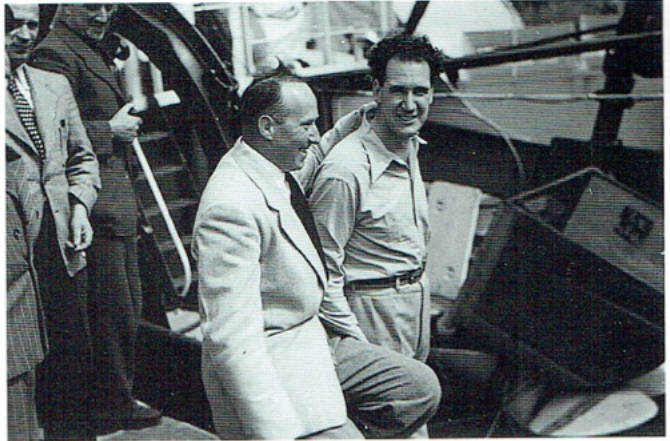
Onwillekeurig raakte ik gefascineerd door de figuur van Capart. Door zoekwerk op internet was ik te weten gekomen dat A. Capart van 1958 tot 1978 directeur was van het Koninklijk Instituut voor Natuurwetenschappen te Brussel.

Naar Brussel gereisd om te snuisteren in de Bibliotheek van het KBIN. Daar kreeg ik een dossiertje met krantenknipsels en ook het curriculum vitae van A. Capart. Het dossiertje dat geschonken werd aan het museum door de weduwe van A. Capart bevatte ook een foto waarvan ik een kopie kreeg.

Ik ging op zoek naar het boek “L' Homme et les Déluges”

Te Brussel hadden ze het niet en ook het Vlaams Instituut voor de zee kon me niet helpen.

Ik zocht op internet en kon het boek kopen van een antiekhandel in boeken te Brussel. Een maand terug werd ik opgebeld door Mevrouw Boumans-Laureys, weduwe van kapitein Jean Laureys.

1948. Links Jean Laureys, rechts André Capart samen aan boord van O.320 [Foto Mevr. Boumans]

Mevrouw Boumans is al lang lid van onze vereniging ging mee op onze groepsreizen en was zelfs op enkele van onze jaarfeesten. Zij had gelezen dat er iets zou komen in ons tijdschrift over Capart en ze vertelde me aan de telefoon dat ze daar een en ander over wist. Haar man, kapitein Jean Laureys was eertijds kapitein van de O.320 en voerde er bevel op tijdens de expeditie van 1948-1949. Bij mevrouw Boumans was er dus informatie te rapen uit eerste bron. Ik kreeg van haar enkele foto's die ik mag in ons tijdschrift zetten. Daar was ik natuurlijk bijzonder blij mee.

Hiermee een eerste deeltje over de figuur van André Capart die een grote rol heeft gespeeld als Belgische wetenschapper ook op internationaal vlak en de problematiek van de huidige wereldwijde milieubelasting door de mens jaren geleden al scherp aan de kaak stelde.

Tevens was hij de man die de visserij goed kende maar over wie in onze visserijkringen er zeer weinig nog geweten is. Misschien komt dit ook wel omdat alle geschriften van Capart in het Frans zijn.

Misschien zijn er lezers die over A. Capart wat weten en alle verdere informatie is welkom. In volgende tijdschriften komt bij leven en welzijn nog meer over A. Capart.

Robert Coelus

LEGENDARISCH EXPEDITIESCHIP DE BELGICA VAN DE ZEEBODEM NAAR OOSTENDE.

"Maritiem erfgoed voor de komende generaties bewaren."

Het legendarische zeilschip De Belgica van poolreiziger Adrien de Gerlache werd recent ontdekt in een Noors fjord en ligt daar op 22 meter diep. In principe kan het zeilschip gemakkelijk geborgen worden. Willy Versluys, ambitieuze Oostendse reder bij wie maritiem erfgoed geen ijdel woord is, heeft een genootschap opgericht met als doelstelling: De Belgica bergen, restaureren en naar Oostende halen.

Een scheepswrak ontdekken, de ultieme droom van elke duiker, en dat gebeurt af en toe. Zo vonden sportduikers een tijd geleden in een Noorse fjord een imposante houten driemaster. Een befaamd zeilschip nog wel; de legendarische Belgica, van de Belgische zuidpoolreiziger Adrien de Gerlache.

Het schip ligt in de buurt van Harstad in het noorden van Noorwegen nabij de bekende havenstad Narvik. Tony Van Autenboer van de universiteit van Hasselt weet er alles van. Hij was –onder meer– de leider van de laatste Belgische-Nederlandse zuidpoolexpeditie.

"Het schip is al in 1990 ontdekt, maar pas later geïdentificeerd als de Belgica", vertelt Tony Van Autenboer. "Dat was mogelijk dank zij een stuk gietijzer van de romp. Het is nog niet duidelijk in welke staat het schip zich nu bevindt. Een duikersteam zou aan boord moeten gaan om dat te onderzoeken. Maar ik vermoed dat het in redelijke staat verkeert", zo zegt Tony.

De wetenschapper heeft daar zo zijn redenen voor. In 1940 voerde de Duitse luchtmacht een aanval uit op een nabijgelegen Noors oliedepot. Het schip is toen gezonken door een bom die naast de boot viel, niet op het schip zelf. Sportduikers hebben bovendien een kist uit het schip kunnen halen, wat doet vermoeden dat de romp nog in redelijk goede staat is. In die kist zaten trouwens explosieven. Schietkatoen: een explosief goedje, dat wel stabiel blijft zolang het onder water zit. Het schip werd in 1940 immers gebruikt voor de opslag van munitie.

De Expeditie van Adrien de Gerlache

De vondst van de driemaster roept uiteraard herinneringen op aan de opzienbarende zuidpoolexpeditie van de Limburger Adrien de Gerlache. Hij kreeg het nodige geld bij elkaar, kocht een Noorse walvisvaarder, die omgedoopt werd tot de Belgica, en vond geschikte mensen voor zijn expeditie. Ook de befaamde ontdekkingsreiziger Roald Amundsen was toen aan boord. Hij zou later in 1911 als eerste de Zuidpool bereiken.

In 1898 raakte de Belgica vast in het pakijs. De bemanning moest noodgedwongen overwinteren op Antarctica. Na dertien maanden kwam de Belgica weer los uit het poolijs en kon naar Antwerpen terugkeren.

De expeditie is vooral bekend omdat het de eerste was die overwinterde in het Zuidpoolgebied en het was ook de eerste zuiver wetenschappelijke missie met een zeer internationaal karakter.

Wetenschap op Antarctica

De expeditie bracht een deel van het Antarctisch schiereiland in kaart. Ze deed ook de eerste betrouwbare metingen van het aardmagnetisme in Antarctica. Er werden belangrijke meteorologische observaties gedaan gedurende een heel jaar. De flora en de fauna werd grondig bestudeerd.

Zestig jaar na het avontuur van de Belgica, werd er opnieuw een Belgische Zuidpoolexpeditie voorbereid. Aanleiding was het Internationaal Geofysische Jaar. Twaalf landen namen deel. Tussen juli 57 tot december 58 waren ze aan de slag op Antarctica. Gaston de Gerlache, de zoon van Adrien, leidde deze expeditie en deed zijn verhaal in een boek.

Weer boven water in Oostende?

Kan het schip ooit gelicht worden? Kan het gelicht worden in goede staat? Wat doen we met de explosieven? Kan het hout van de romp bewaard worden? Wie is de eigenaar van het schip? Is dat de Noorse staat? Zal Noorwegen willen meewerken en het afstaan?

Wie zal dat financieren? Waar moet het uiteindelijk naartoe?

Volgens de prof van Hasselt zijn er twee opties:

1. Na de berging het schip naar België brengen als Noorwegen akkoord is. Dan zou de Belgica in de buurt van het bekende schoolschip "Mercator" kunnen liggen.
2. De andere mogelijkheid is Oslo waar ook de Fram ligt, het schip gebouwd door de Noorse ontdekkingsreiziger Fridjof Nansen, tevens nobelprijswinnaar voor de vrede.

Hoe dan ook, voor het schip kan gelicht worden is nog heel wat studie en voorbereidend werk nodig door allerlei gespecialiseerde mensen. De berging-als die er ooit komt-is niet voor morgen. Harstad ligt bovendien niet bij onze deur, maar ruim 3500 km van hier.

Aldus de vragen en bedenkingen van Tony Van Autenboer.

[Samengevat artikel van rvi.be/rvi]

Waarom naar Oostende?

Adrien de Gerlache (°1886-+1934) studeerde aan de zeevaartschool te Oostende in 1886 en voer als luitenant (1890) enige tijd op de mailboten van de lijn Oostende-Dover. Tevens deed hij dienst op het visserijwachtschip van toen.

Enkele jaren na het avontuur op Antarctica onderneemt de Gerlache een expeditie met de Belgica naar Oost-Groenland en vertrekt op last van de hertog van Orleans op 3 juni 1905 vanuit Noorwegen en komt terug te Oostende aan op 12 september 1905.

Tijdens de oorlog 1914-1918 helpt hij in Oostende met de inrichting van een landingspost voor het Britse leger en in augustus 1914 helpt hij bij de evacuatie van vluchtelingen naar Engeland.

Het schoolschip Mercator, gebouwd in 1932, werd door hem ontworpen. MSO of de Maritime Site Oostende heeft kennis van zaken over restauratie van schepen.

Er is een genootschap dat er zich voor wil inzetten.

Dat verhaal wordt ongetwijfeld vervolgd...

Lijst steunende leden 2006

<i>Aercke Bianca</i>	<i>Dirickx Kamiel</i>	<i>Stafford Geoffrey</i>
<i>Alleman Fernand</i>	<i>Dufait Roland</i>	<i>Thyge B.</i>
<i>Allemesch Guido</i>	<i>Duvivier Paul</i>	<i>Van Acker André</i>
<i>Anseeww Michel</i>	<i>Geryl André</i>	<i>Van Coillie G.M.</i>
<i>Barbaix Rachel</i>	<i>Ghevaert Christiane</i>	<i>Van Hove Yasmine</i>
<i>Belpaeme Blanche</i>	<i>Ghys-Lenaers Marceline</i>	<i>Van Loo Roland</i>
<i>Berard-Mouque Julien</i>	<i>Goemaere Elisabeth</i>	<i>Van Melkebeek Honoré</i>
<i>Beyen Robert</i>	<i>Goormachtig-Peel</i>	<i>Van Ossel Jeannine</i>
<i>Billouw Hendrik</i>	<i>Heirweegh Eddy-Bastini</i>	<i>Vanbillemont Prosper</i>
<i>Blommaert François</i>	<i>Helsen Jozef</i>	<i>Vande Castele Louis</i>
<i>Borny Roland</i>	<i>Helsen Ludo</i>	<i>Vandekerckhove Marc</i>
<i>Bossaert François</i>	<i>Helsen Yolanda</i>	<i>Vandenbergen Roger</i>
<i>Boulangier Hendrik</i>	<i>Herman Gilbert</i>	<i>Vandenbogaerde Gerard</i>
<i>Boumans Anne Marie</i>	<i>Hubert Georges</i>	<i>Vandendriessche Gilbert</i>
<i>Callewaert-Seys Hilda</i>	<i>Hubrechtsen-Cattoor</i>	<i>Vandenkerckhove Alexandra</i>
<i>Carly Ronald</i>	<i>Jacobsen Jean</i>	<i>Vanmassenove Roger</i>
<i>Catteceure Kris</i>	<i>Jansoone R.J.A.</i>	<i>Vansluys Simonne</i>
<i>Caullet -Focke</i>	<i>Kiekens-Sandele</i>	<i>Vansteene Urbain</i>
<i>Claessens-Versluys Herman</i>	<i>Knobl H.</i>	<i>Vansuyt Ronald</i>
<i>Cleremans André</i>	<i>Lambert Geert</i>	<i>Vansuyt Ronald</i>
<i>Coelus Robert</i>	<i>Laplasse Henri</i>	<i>Verbeke Frans</i>
<i>Constandt Georges</i>	<i>Lawwers Leopold</i>	<i>Verburgh André</i>
<i>Cordemans Louis</i>	<i>Lievens William</i>	<i>Verdruyve Oscar</i>
<i>Craey Arthur</i>	<i>Lombard M.</i>	<i>Verkempynck Jean-Pierre</i>
<i>Dasseville Daniël-Claeys</i>	<i>Loones Jan</i>	<i>Vermandel P. Havenkapt.</i>
<i>De Bruycker Nicole</i>	<i>Luca Del Monte</i>	<i>Vermincx Danny</i>
<i>De Donder Fernand-Goethals Rika</i>	<i>Mabieu Marie Christine</i>	<i>Versluys Lucienne</i>
<i>De Groote Theophiel</i>	<i>Mille Henri</i>	<i>Vyvey Jean</i>
<i>De Maalboot</i>	<i>Pillu Raymond</i>	<i>Warave - Baeteman</i>
<i>De Mey Jef</i>	<i>Prinzie Valère</i>	<i>Westerlinck René</i>
<i>De Rycker Clothilde</i>	<i>Quaghebeur Richard</i>	<i>Willaert J.P.</i>
<i>De Vos Jacqueline</i>	<i>Remaut Jeannette</i>	<i>Witdoeckt Flory</i>
<i>De Vos Jacqueline</i>	<i>René Vanwalleghem-Vandewalle</i>	<i>Zeegeenootschap De Vuurtoren</i>
<i>Demaré Wim</i>	<i>Roels Antoine-Panesi</i>	
<i>Demeere Henri</i>	<i>Sanders Laura</i>	<i>Deze lijst vermeldt de leden die</i>
<i>Derdeyn Fernandus</i>	<i>Severijns Natalis</i>	<i>12,50 euro en meer als lidgeld</i>
<i>Derudder - Cardon Gilbert</i>	<i>Severy R.</i>	<i>betaalden. De steun verruimt de</i>
<i>Desmit Frank</i>	<i>Seys Hilda</i>	<i>werking van de vereniging.</i>
<i>Devriendt François-Van Troost</i>	<i>Smeyers Victor</i>	<i>Er kunnen er nog bijkomen.</i>
<i>Dewaegenaere Joanna</i>	<i>Smissaert Emiel</i>	<i>Hartelijk dank vooraf.</i>
<i>Dierckens Bernard</i>	<i>Soetaert-Versluys</i>	<i>Deze lijst werd voorlopig</i>
		<i>afgesloten op 30 mei '06.</i>

zaterdag 9 september 2006

Visserijfeesten Havendag Oostende

demonstraties
infostanden
havenactiviteiten
scheepsbezoeken
open bedrijven
Noordzevistafel
info-opleidingen
duikersdorp
ambachten
folkloristische groepen
podiumoptredens
kinderanimatie
maritieme curiosa
rommelmarkt
viskistenstapelwedstrijd
maritiem diner

in en rond
de Oostendse
haven en
vismijn
vanaf 10 uur

**Gratis
toegang**

Kosteloze busverbinding
De Lijn tussen station
Oostende en Vismijnlaan

www.visserijfeesten.be

**Belgische Zeevisserij:
50 jaar IJslandvaart
1945 - 1995**

Roger Corveleyn Eddy Eneman

Uitgave V.N.A.O. v.z.w.

Roger Corveleyn, geboren te Brixham (GB) op 22 november 1941. Telg uit een Oostends vissersgeslacht
 Gewezen te lasser-electricien bij RTT/Belgacom.
 Hobby's : scheepsfotografie (eigen doka).
 Was van kindsbeen af bezig met fotograferen en verzamelen van alle gegevens over de Belgische visserij.

Eddy Eneman geboren te Oostende op 13 december 1948 is reeds 29 jaar gids - promotor van het Stedelijk Noordzee-aquarium te Oostende en verzorgde vroeger tevens de rondleidingen in de Stedelijke Vismijn van Oostende.
 Was medeauteur van het boek "Oostendse kustvissersvaartuigen na wereldoorlog 1940 - 1945".
 Zijn hobby's zijn fotograferen, digitale fotobewerking en schilderen.

Belgische Zeevisserij: IJslandvaart 1945 - 1995

Roger Corveleyn en Eddy Eneman

Is vooral een fotoboek over de Belgische IJslandvaart met daarbij telkens een korte beschrijving van het vaartuig, zoals de meetgegevens, waar en wanneer het gebouwd werd, voor wiens rekening, wie de opeenvolgende eigenaars waren. Het boek toont niet alleen de vaartuigen, maar ook het leven aan boord.

De auteur van het boek is Roger Corveleyn, hij werd geboren op 22 november 1941 te Brixham (GB).

Telg uit een Oostends vissersgeslacht

Gewezen 1e lasser-electricien bij RTT/Belgacom

Hobby's : scheepsfotografie (eigen doka)

Van kindsbeen af bezig met fotograferen en verzamelen van alle gegevens over de Belgische visserij.

Medeauteur is Eddy Eneman die reeds 29 jaar gids - promotor is van het Stedelijk Noordzeeaquarium te Oostende en vroeger de rondleidingen verzorgde in de Stedelijke Vismijn van Oostende.

Zijn hobby's zijn schilderen, fotograferen en digitale fotobewerking.

Technische gegevens:

Titel: Belgische Zeevisserij: IJslandvaart 1945 - 1995.

Uitgave: Vriendenkring Noordzee Aquarium Oostende v.z.w.

Formaat: A4

Kaft: Hard

Pagina's: 336

Aantal besproken vaartuigen: 99

Aantal zwart- wit foto's: meer dan 650

Kostprijs: 35 euro.

Luxe en genummerde uitgave kostprijs: 60 euro.

Voorinschrijving en betalen van het boek ten laatste tot 31 juli 2006 = korting van 10%

Betaling per overschrijving op rekening 280-0706209-86 van de Vriendenkring Noordzee-Aquarium Visserskaai Oostende, met duidelijke vermelding bestelling "boek IJslandvaart".

Ook voorinschrijving met contante betaling in het Stedelijk Noordzeeaquarium tot 31 juli 2006.

Te koop vanaf 9 september 2006 op de Oostendse Visserijfeesten en voorintekenaars kunnen hun boek afhalen op deze feesten op de stand van de Vriendenkring Noordzeeaquarium Oostende.

Vanaf 10 september te koop in het Stedelijk Noordzeeaquarium Oostende.

Afhaling boek in het Noordzeeaquarium,

Afhaling boek in het Noordzeeaquarium,

anders + 6 euro verzendings- en verpakkingskosten.

PIONIERS NAAR TROPISCHE WATEREN

Een boek over de geschiedenis van de Belgische zeevisserij te Congo.

Het boek telt 236 bladzijden formaat A4 en in zwart-wit druk.

Het is geïllustreerd met talrijke foto's

De schrijver Roland Duyck (reserve fregatkapitein van de Marine) is de zoon van kapitein Raymond Duyck

Na het onderzoek voor mogelijke visserij in de Afrikaanse zee-wateren vertrok als eerste op 9 september 1951 het goed uitgeruste vaartuig O.320 naar Congo onder het bevel van kapitein Raymond Duyck. Verschillende schepen zullen dan volgen.

Het hele verhaal van de Belgische Zeevisserij in onze vroegere kolonie wordt door Roland Duyck in dit boek uitvoerig beschreven met getuigenissen uit eerste hand.

Deze merkwaardige geschiedenis is zeker de moeite om te lezen door al wie interesse heeft voor de visserij en ook voor de geschiedenis van de Belgen in Congo.

Het boek dat door Roland Duyck uitgegeven werd in eigen beheer is te verkrijgen door overschrijving van 14 euro op rek. 285-0451513-07 van Fortisbank te Zwevegem.

Roland Duyck, Minister A. De Taeyestraat, 16 te 8550 Zwevegem

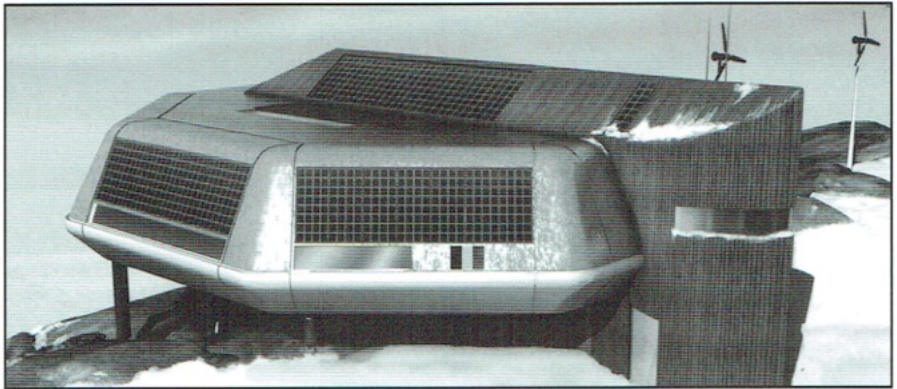
*Tel. R. Duyck 056/757894
e-mail:*

roland.duyck@telenet.be

TERUG NAAR DE ZUIDPOOL

Veertig jaar na de sluiting van de Koning Boudewijn-basis keert België terug naar het koudste kontinent ter wereld. Eind volgend jaar verrijst op de Zuidpool namelijk het gloednieuwe Prinses-Elisabeth-onderzoekstation. Het Belgische Zuidpoolstation zal onderzoek doen naar klimaatswijzigingen en de rol van Antarctica in het wereldwijde klimaatsysteem. De hoogtechnologische basis zal volledig op hernieuwbare energie draaien en moet minstens 25 jaar meegaan. In 2008 zullen de eerste wetenschappers er hun intrek kunnen nemen. De bouw kost 6,4 miljoen euro. De Belgische overheid en de Internationale Polar Foundation financieren het project.

www.polarfoundation.org

FEBRUARI 1953

ZEEREIS VAN 0.294 NAAR IJSLAND TERUGKEER NAAR OOSTENDE TIJDENS DE OVERSTROMING

VERHAAL DOOR DANIEL BELPAEME, BEMANNINGSLID.

We zijn uitgevaren uit Oostende op een woensdagmorgen met bestemming de IJslandse visgronden. Het was geen goed weer; sterke bries, koud en guur, een weertje normaal voor januari en februari. Toen we na drie dagen en achttien uren eindelijk begonnen te vissen was het weer nog niet veel veranderd. Enfin, zoals van ons verwacht werd begonnen we te vissen.

De O.294 "Van Orley" van de rederij M.V.Crops was een goed zeeschip, zoals de meeste grote diepzeetreibers die toen de IJslandvisserij bedreven. We visten dag en nacht tot onze visdagen op waren. Normaal hadden we zeven dagen nodig om heen en terug te varen en elf dagen visten we. Een reis duurde dus achttien dagen.

Eindelijk stopten we met vissen en we waren er niet kwaad om. Het weertje was nog niet veel anders geweest dan bries, een halve storm, of een hele storm. We klaarden het dek en eens alles zeevast was begonnen we de terugreis. De wind was gedraaid naar noordwest en we voeren ongeveer voor de wind naar huis. De wind nam gestaag toe in kracht en het werd stormachtig.

Je moet weten dat een schip door de golven drie verschillende bewegingen doet. Het loopt op de zee en dan gaat het stekken of stampen, het loopt dwars op de zee en dan gaat het slingeren of rollen en het loopt voor de wind als de golven het schip raken op de achterkant. In de Noord-Atlantische Oceaan zijn de golven zeer groot omdat het daar zeer diep is.

Van golfdal tot golftop kan dit van 15 tot zelfs 20 meter zijn.

Als je voor de wind vaart bestaat de kans dat de achterstevan uit het water wordt getild. Als de motor op volle kracht draait ontstaat er enorme druk op de schroefbladen en als deze uit het water worden

getild kan trilling ervoor zorgen dat de schroefas breekt. Daarom besliste de “chef machien”, telkens dit gebeurde, de snelheid van de motor te verminderen om zo breuken te vermijden. Hij is niet uit de machinekamer geweest tot wij door het GAT zijn gevaren. Het Gat is de doorsteek tussen de noordkust van Schotland en de zuidkust van de Orkney eilanden. Langs deze gevaarlijke route voeren we naar IJsland en keerden we ook terug naar huis. Eens in de Noordzee zijn de golven veel kleiner. Dit komt omdat de Noordzee in vergelijking met de Atlantische Oceaan ondiep is. In de Noordzee zijn geen diepten van duizend meter en meer. Na de passage door het GAT kon de “chef machien” eindelijk ook een beetje slapen. Hij had het zeker verdiend. Het is door zijn zeemanservaring dat we heelhuids door de Atlantic zijn geraakt. In de Noordzee rolden en gierden we naar Oostende toe. Bij die terugweg was ik de “mess” (eetplaats voor de matrozen) aan het uitwassen toen het schip op zijn bakboordzijde rolde en ik vloog op de zijwand met mijn emmer en kuisgerief en kon niet meer recht. Het schip lag praktisch plat en iedere zeeman weet

Daniël Belpaeme aan het roer in zijn jonge jaren.

dat dit kapseizen en zinken kan veroorzaken. Ik kan u verzekeren dat ik nog nooit zo bang ben geweest. Ik dacht in een flits:” Nu draaien we om en het is met ons gedaan.”

Vooraf hadden de matrozen die wacht liepen de schipper al gewaar-schuid dat het weer zeer slecht was geworden. Op het moment dat we de grondzee kregen was de schipper op de brug en de motor werd onmiddellijk op langzaam gezet De goden waren met ons want we kregen geen tweede grondzee. Was dit wel gebeurd dan was het afgelopen met ons. Voor alle zekerheid zijn we nog voor geruime tijd langzaam blijven varen. Toen blijkbaar het ergste voorbij was werd de snelheid terug opgevoerd en tegen de morgen van de vierde dag terugvaart zijn we voor Oostende gekomen. De zee was nog altijd woest en wild; We zijn tot bij de havengeul gevaren maar er was teveel zee op de koppen van de havenhoofden en alles was nog pikdonker. Schipper Emiel Tratsaert (bijgenaamd Miel Galle) was een ervaren wijze zeeman en hij zag onmiddellijk dat er teveel gevaar was voor zijn vaartuig en bemanning om de haven binnen te lopen. Hij wendde het roer en we draaiden terug naar zee. We bleven een hele tijd op de golven tot er klaarte of tot de dag in de lucht kwam. Nu konden we de kust stilaan zien die zich zwart aftekende aan de horizon. Door de eerste overstroming die al gebeurd was, was er geen elektriciteit meer in de stad De vuurtoren werkte nog wel want de noodverlichting was ingeschakeld. De ongewone donkerte van de haven was ook één van de redenen waarom de schipper de haven niet durfde binnen lopen. Nu het dag werd zouden we het proberen.

Volle kracht vooruit met twee man, stuurman en bootsman, aan het roer. We gierden van bak- naar stuurboord en behalve het machinepersoneel stond de rest van de bemanning op het bootdek De golven beukten op het achterschip en terwijl we binnen voeren zag ik dat balken van het westerstaketsel los sloegen door de kracht van het water.

Ter hoogte van waar nu de Noordzee Jachtclub zich bevindt kwamen er mensen naar het havenhoofd gelopen om naar ons te kijken..Ik zie die politieman daar nog staan met een cape over zijn schouders, zijn

witte helm en lederen beenbeschermers; het politie-uniform van toen.

Hij hield die roekeloze mensen tegen opdat ze niet te dicht zouden komen met het gevaar dat ze in het water zouden geblazen worden door de storm. We voeren door tot aan de Zeevaartschool en daar draaiden we met onze voorsteven op de wind en legden aan, waar nu zandzuigers hun lading lossen, zo met onze bakboordzijde langs de kaaimuur.. De meertrossen werden uitgeviert en over de meerpalen gehesen. Door de kracht van de wind werden die gewoon kapot getrokken Dan maar in de plaats de linters en deklopers(staaldraad. van 16 mm) en die sprongen ook kapot, want de wind nam nog in hevigheid toe.

Op bevel van de schipper werden de korretouwen(stalen kabels die het net over de zeebodem slepen) aan land gegeven . Hiervan brak de voorste kabel en hierdoor draaide het schip met de achtersteven in de wind Het schip kreeg nu veel minder druk van de wind en we kregen de tijd om een oog te maken aan de kapotte kabel en die door het kluisgat te steken om aan wal te beleggen. Het slot van de stoomwinch werd ingeschakeld en het schip bleef nu veel rustiger met zijn achtersteven tegen de kaai liggen. Intussen werd het hoogwater en dan heb ik iets gezien dat ik nooit meer zal vergeten. Het water stroomde over de "halve maan"(oostkant van de havengeul) vanuit zee direct in de haven waar ons schip lag. Alleen het oosterhoofd was nog te zien, al de rest zat onder water. Op dat moment was het windkracht 12.

Tot 's avonds zijn we daar blijven liggen en nadat we geholpen hadden met de sluiswachters zijn we door de sluis van het vissersdok gevaren naar de vismijn.

Ik heb dit op papier gezet voor diegene die later geboren zijn om hen een idee te geven van wat wij allemaal hebben meegemaakt tijdens die fameuze terugreis van IJsland. Ik was toen lichtmatroos. Nu ben ik 69 jaar en ik heb altijd op zee blijven varen maar zoiets heb ik nooit meer meegemaakt..

Brieven aan een jonge journalist.

Flor Vandekerckhove heeft in een nieuw pamflet van 28 bladzijden drie balansteksten geschreven waarin hij zijn persoonlijke ervaringen van bijna twintig jaar hoofdredacteur van het Visserijblad neerpent.

Maar Flor gaat verder en denkt na over zijn jeugd en de omgeving waar hij opgroeide met in zijn achterhoofd: "genotype + milieu = fenotype."

Hij schrijft zijn "memoires" met de hoop dat ze in handen vallen van jonge mensen die de draad opnemen waar nu hij als ouder wordende man hem aan het loslaten is.

Hoewel de titel van het pamflet niets zegt over professionele visserij gaat het voor meer dan tweederden over de visserij. Op zijn eigen scherp doordachte visie verhaalt Flor het reilen en zeilen van de visserij sinds 1987 met situering ervan in het sociale, economische en politieke bestel. In het derde deel van het pamflet heeft Flor het over het geklaag in de visserij en waar-toe dat leidt.

Wie het bundel over geëngageerde journalistiek van Flor wil lezen kan het pamflet bestellen door overschrijving van **2,50 euro op rek. 384-0598581-18 van het Visserijblad.**

Brieven aan een jonge journalist

Flor Vandekerckhove

Jan van Gent

In ons vorig tijdschrift nr. 64 hadden we het over de zeevogel Jan van Gent. Daarin stond dat volgens het woordenboek Vandle de naam zou gegeven zijn door Hollandse walvisvaarders uit de 17de eeuw. We ontvingen een brief van ons medelid Freddy Philips waarin hij ons het volgende mededeelt:

“Volgens de Nederlandse natuurkenner Jaap Loohuis is de oorsprong van de naam te zoeken in de volks-etymologie.

In de tijd dat de bewoners van Schotland nog Keltisch spraken, noemden zij de bassaangans een YAN BAN. Dat betekent YAN =eerste, en BAN=gans; dus “eerste gans”.

Zelfs nu nog tellen de Schotse schaapherders hun schapen op oudschotse wijze YAN, TAN, TETHERA, PHETERA enz..., een, twee, drie, vier, enz. YAN, “Jan uitgesproken, staat voor ‘één”.

In het Nederlands gebruiken wij het woord “gent” om een mannetjesgans aan te duiden, terwijl in het Engels “gander” de naam is voor een gans en “gannet” die van een Jan-van-Gent. Al die namen voeren terug naar een oud-Germaans moederwoord dat waarschijnlijk de klanknabootsende naam was van een gansachtige vogel.

Het is dan ook waarschijnlijk dat onze zeelui, die deze vogels van in vroeger tijd YAN BAN GANNET hebben horen noemen die mettertijd vernederlandst hebben tot Jan-van-Gent.

Hoort u nog in de toekomst van een Jan-van-Gent dan denkt u maar aan de “eerste gans die gannet noemde...”

Tot daar het vriendelijke briefje van F.Philips die in zijn documentatie terugvond wat J.B. Dreesen daarover schreef.

Hartelijke dank, Freddy, voor uw reactie.

DE KNEEK

Op het artikel over Jan van Gent kreeg ik een tweede reactie van Louis Pieters, reder-schipper en ervaren zeeman die de vaarwaters rond Schotland goed kent.

Hij wist me te vertellen aan de telefoon dat vroeger Jan van Genten niet gevangen werden met een KNOEK maar wel met een KNEEK.

Het verhaaltje dat ik jaren geleden van mijn grootvader hoorde klopte wel maar de benaming voor het vangtuig scheen verkeerd te zijn en een man zoals Louis weet wel wat er juist is.

Wat ik niet gedaan had was even het Oostends Woordenboek raad-plegen.

Dat deed ik dan maar na het telefoontje van Louis.

In het Oostends Woordenboek (uitgave 1988) vond ik het woord kneek niet maar wel het woord KNOEK.

Daar staat voor KNOEK: vishaak, steelhaak, stok met scherpe ijzeren haak, die in het lichaam van gekolde kabeljauw geslagen wordt als men vreest dat de vis aan de haak zal los geraken.

Knoek is volgens dit woordenboek geen vangtuig om zeevogels te van-gen.

Dan maar eens bellen naar Roland Desnerck want het woord "kneek" had ik niet in zijn woordenboek gevonden.

Roland zei aan de telefoon dat hij wel de betekenis van het woord "kneek" kende als zijnde een vangtuigje met één, twee of zelfs drie vishaakjes waarrond een kleine vis of een stuk vis gehecht werd en waarmee zeevogels gevangen werden.

Roland Desnerck zei me ook dat eerstdaags er een nieuwe uitgave komt van zijn Oostends Woordenboek en dat daarin nog wel een honderdtal nieuwe Oostendse dialectwoorden zullen staan waaronder o.a. kneek.

Had Louis Pieters die een zeer aandachtige lezer is van ons ledenblad niet gebeld dan zou de fout waarschijnlijk gebleven zijn, want ik wist van niet beter.

Daarom allerbeste dank, Louis, voor uw fijne opmerkzaamheid.

R. Coelus

TER ZEE OF NIET TER ZEE

Tweede internationaal colloquium over maritieme en fluviale archeologie in het zuidelijk Noordzeegebied

Van 21 tot 23 september 2006.

Te Brugge in het Provinciaal Hof, Markt 2, 8000 Brugge

Het colloquium heeft tot doel:

1. Een balans op te maken van de verwezenlijkingen op het vlak van maritieme archeologie in Vlaanderen/België.
2. De algemene publieke reikwijdte van de maritieme en fluviale archeologie in België te vergroten.
3. Een aantal internationale casestudies op het vlak van conservering en bekendmaking van het maritieme archeologisch erfgoed voor te stellen.
4. Personen die interesse hebben voor het maritieme archeologisch erfgoed bijeen te brengen in een discussieforum over thema's met betrekking tot de wetgeving en de samenwerking/interactie tussen archeologen en sportduikers.
5. Het wil tevens een wezenlijke bijdrage leveren tot de ontwikkeling van de samenwerkingen op het gebied van maritieme archeologie in het volledige gebied van de Zuidelijke Noordzee.

Doelpubliek

Al wie een volledig overzicht wil krijgen van de belangrijkste maritieme en fluviale archeologische vondsten uit ons land, ingebed in een ruimer internationaal perspectief, mag dit colloquium niet missen.

Het is expliciet de wens van de organisatoren om naast onderzoekers, beheerders, beleidsmedewerkers en allen die begaan zijn met het behoud en de studie van het maritieme en fluviaal erfgoed, zowel professionele als amateurs aan te trekken.

Voor meer informatie: Provinciaal Museum Walraversijde, Nieuwpoortsesteenweg 636, 8400 Oostende
tel. 059/70.22.85 - e-mail: glenn.gevaert@west-vlaanderen.be

Carla Kesteloo - fotografie

Kwallen, Juwelen van de Zee

Carla Kesteloo woont en werkt in Vlissingen. Zij werkte als docent beeldende vorming in het onderwijs en in de kunsteducatie. Ze reisde veel in het buitenland en tijdens deze reizen fotografeerde zij voornamelijk vrouwen uit diverse culturen.

Deze keer exposeert zij met een Zeeuws onderwerp.

Tijdens haar wandelingen langs het strand komt zij ze dagelijks tegen: kwallen.

Zij is gefascineerd door de bijzondere structuur, de tekening, de kleur en de gelaagdheid van deze zeedieren.

Met het thema kwal als onderwerp voor de expositie wil zij de aandacht vestigen op het bijzondere van het gewone.

De schoonheid van de kwal, gewoonlijk als vies, lelijk en gevaarlijk ervaren, naar boven halen, als een mooie bloem op het strand.

Zij wil de kijker nieuwsgierig maken door belangstelling te wekken voor het thema, mensen met andere ogen laten kijken naar de wereld om ons heen.

Elke kwal is uniek in zijn soort. Zij fotografeert ze als schitterende juwelen, metaforen van leven en van dood. Haar foto's van kwalen weerspiegelen de schoonheid van de natuur, maar zijn tevens een ode aan de diversiteit van leven in het algemeen.

Carla Kesteloo, fotografie en vormgeving
e-mail: carla.van.hoek@club.wolmail.nl

Deze tentoonstelling op de bovenverdieping van het Noordzee-aquarium tijdens mei-juni 2006 werd georganiseerd door het Marien Ecologisch Centrum in samenwerking met onze Vriendenkring.

Aanvoer van zeebiologisch materiaal van 04/04/06 tot en met 20/06/06

- 04/04/06 0.20: 1 fluwelen zeemuis.
- 05/04/06 0.152: 5 Noordzeekrabben, 3 strandkrabben,
2 otterschelpen, 1 tong en 1 bot.
- 07/04/06 0.152: 13 zeesterren.
- 08/04/06 0.20: 1 zwartooglipvis en 2 gewone zeedonderpaden.
0.152: 2 Noordzeekrabben, 5 otterschelpen
en 3 zwemkrabben.
- 13/04/06 0.191: 1 snotolf.
- 15/04/06 0.20: 1 Baillon's lipvis.
- 17/04/06 0.20: visvoer.
- 18/04/06 0.20: 4 grote zeenaalden, 1 zeedonderpad,
1 vijfdradige meun en 1 snotolf.
- 20/04/06 0.20: visvoer.
- 21/04/06 0.20: 1 fluwelen zeemuis en 5 heremietkreeften.
- 23/04/06 Dirk Verstaete: 15 strandkrabben.
- 29/04/06 Jan Apicionick: 2 steurgarnalen.
- 01/05/06 0.63: 3 Europese zeekeefsten.
- 03/05/06 0.191: 1 zwartooglipvis, 1 harnasmannetje,
10 zwemkrabben, 3 gewone zeesterren,
2 pladijzen en 1 tong.
Henri Boulangier: schriftbaars en lipvissen.
- 29/05/06 0.20: visvoer.
- 03/06/06 0.20: visvoer.
0.369: 1 vorskwab.
- 17/06/06 0.20: 1 pijlstaartrog.

**WE DANKEN HIERBIJ VAN HARTE EN OPRECHT
ALLE REDERS, SCHIPPERS, BEMANNINGEN EN
PARTICULIEREN VOOR HUN ONBAATZUCHTIGE INZET
VOOR HET NOORDZEE-AQUARIUM**

ONS GAZETJE

1. Op 3 april overleed te Oostende Jeanne Brys (84 J.) echtgenote van medelid Herman Libin. De begrafenis was in de St. Petrus en Pauluskerk te Oostende op zaterdag 15 april.

Aan haar echtgenoot, kinderen en familie onze oprechte deelneming.

2. Op 3 mei namen we te Oostende afscheid van kapitein Daniel Brackx (53 j.) die een tiental dagen vooraf om het leven kwam door een smartelijk arbeidsongeval aan boord van een baggerschip van de rederij Decloedt. Aan zijn echtgenote, kinderen, ouders en familie ons oprecht en diep medeleven bij dit plotse heengaan van Daniel.

3. Op 3 juni 2006 overleed te Brugge Fernand Boone (66 j.) tengevolge van een slepende ziekte. De uitvaart had plaats in het crematorium te Brugge op zaterdag 10 juni. De asurne werd vanuit Zeebrugge op 12 juni aan de zee toevertrouwd.

Fernand was een actief lid en propagandist voor onze vereniging en hielp regelmatig vrijwillig bij onze programmatie. Aan zijn familie en vrienden onze oprechte deelneming.

4. Op vraag van Georges Billet, zoon van Victor Billet hierbij de aankondiging van het boek: **De strijd van luitenant Victor Billet - Le combat du lieutenant Victor Billet** Het boek is te verkrijgen in nederlandse- of franstalige versie door storting van 20 euro. **G. Billet Vredestraat 73 - 8310 St. Kruis Brugge-Fortis: 001-0077673-53** of **J.M.P. TrendsVaartdijk Zuid 5 - 8432 Middelkerke - BBL: 380-0040616-44** Meer informatie op website://users.telenet.be/jmp-trends:vuurwacht.

5. Onze geplande tentoonstelling in het Aquarium tijdens de zomermaanden gaat niet door wegens gebrek aan vrijwilligers voor de bewaking. Er waren een viertal kandidatenkunstenaars. Misschien toch van 20 juli tot 20 augustus.

6. Groepsreis naar Namen op 29 april. 30 deelnemers, mooi koud weer, marktlopen, fijne maaltijd, boottocht en citadeltreintje rijden.

7. Op 15 juni groepsreis naar Hastings en Rye, 51 deelnemers, bus vol, prachtig weer, toffe dag, shopping voor de vrouwtjes.

8. Op vraag van leden plannen we een groepsreis naar de Champagnestreek op dinsdag 7 november 2006. Prijs p.p.: 65 euro (busreis, ontbijt, gastronomisch maal, museumbezoek, fooi chauffeur) De reis kan maar doorgaan indien er voldoende deelnemers zijn.

Wie belangstelling heeft kan telefoneren naar R. Coelus 059/236237 of e-mail robert.coelus@telenet.be.